

СВОБОДНА ТРИБУНА.

ХРИСТО ДИМЧЕВЪ

ОБЩИНСКИТЪ ТАКСИ.

Кой колко водно право, боклукъ параси и надписъ ще плаща, това е злостата на деня въ градътъ ни.

Общинския съвѣтъ въ първѣтъ си заседания назначи комисия, която да разхвърли прѣдвиденитѣ въ бюджета приходи отъ тѣзи три пера за 1920 год. гласуванъ отъ тричленната комисия, обаче сжщата, въпрѣки опрѣдѣления ѝ мандатъ, започва размѣтането на тѣзи такси по такъвъ начинъ, че сумата, която прѣдвждатъ да постъпи, надминава цѣлия приходенъ бюджетъ на общината.

Съ това размѣтане направено по такъвъ начинъ се прѣслѣдватъ двѣ цѣли отъ комунистическото болшинство въ общината ни: Да се задоволятъ всички другари въ случай, че министерството на Вжтрѣшнитѣ работи утвърди допълнителния бюджетъ, който въз основа на това размѣтане ще бжде съставенъ, като се създадатъ служби за всички; и най-важното да се проагитира комунизма, като се задоволятъ: незадоволството и умразата къмъ извѣстни лица, които не мислятъ като тѣхъ.

При все че първата цѣль нѣма да бжде постигната, защото М-ството на Вжтрѣшнитѣ работи нѣма да утвърди нито размѣтането на такситѣ, нито такъвъ единъ допълнителенъ бюджетъ, но насъ ни интересуватъ други два въпроса, които се повдигатъ по този случай, а именно:

1) Може ли общината да събира такси, прѣдвидени въ закона за Градскитѣ общини, за вършени отъ нея услуги, които да надминаватъ услугитѣ ѝ и

2) Може ли общината безъ правилникъ, надлѣжно утвърденъ, който да опрѣдѣля начина на разхвърлянето на единъ данъкъ, когато това не е опрѣдѣлено въ закона, да го разхвърля произволно, защото „еди кой си“ е е нашъ и не трѣбва да плаща, а „еди кой си“ е боржуа, макаръ и съ продънени джобове, да му взематъ състоянието, за да се пролетаризира по скоро?

Мислимъ, че нито едното, нито другото може да върши общината, защото: както държавата,

така окръжието и общината не могатъ да облагатъ гражданитѣ съ данъци, които не сж прѣдвидени съ законъ — чл. 69 отъ конституцията.

Дѣйствително общината може да налага извѣстни такси на гражданитѣ за вършенитѣ имъ услуги, каквито сж: доставянето имъ вода, събирането отъ кжщитѣ имъ смѣтѣта, но това не дава право на сжщата да посрѣща останалитѣ си разходи отъ тѣзи услуги, защото по такъвъ начинъ подъ видъ на услугитѣ, които гражданитѣ трѣбва да си платятъ имъ се налагатъ данъци непрѣдвидени въ никой законъ, а това не може да бжде.

Отъ друга страна за всѣки данъкъ, ако законътъ, който го прѣдвжда, не опрѣдѣля начина на размѣтането му, това трѣбва да се прѣдвиди съ правилникъ надлѣжно утвърденъ, за да може всѣки единъ гражданинъ да знае основанията, въз основа на които е обложенъ и види, че данъка се събира справедливо и споредъ волята на законодателя.

Комисията пѣкъ и болшинството на общинския съвѣтъ вършатъ тѣкмо противното: облагатъ гражданитѣ съ такси за каналъ и водно право, когато сжщитѣ не се ползватъ отъ тѣхъ, понеже не притежаватъ кжщи, за да се знае какви услуги имъ сж направени или съ грамадни такива. Колкото се отнася до общинската такса надписъ, която закона опрѣдѣля отъ 5 до 500 лева, се размѣта споредъ плащания отъ лицето данъкъ занятие.

Комисията пѣкъ и болшинството на общ. съвѣтъ размѣгатъ и тая такса пакъ по своему: едни освобождаватъ, защото сж комунисти, а други макаръ и да плащатъ нищоженъ данъкъ занятие, ги облагатъ съ максимума.

Нека знаятъ обаче сжщитѣ, че България още не е станала съвѣтска република, а е правова държава и като така, макаръ и да иматъ властта въ общината, има Върховенъ административенъ сждъ, който е властенъ и ще отмѣни всичкитѣ имъ произволни облагания.

Въ заключение нека всѣки

ЕВРОПЕЙСКИ ПЕЧКИ

ПРИСТИГНАХА ВЪ ОГРАНИЧЕНО КОЛИЧЕСТВО
Ламаринени печки съ чугунени и шамотни огнища,
трайно горивни печки „ФЕБУСЪ“ и „Н“, кюнкове
и пр. Солидни и красиви. Голѣма икономия на горивния материалъ.

Цѣни износни.

Продажба на едро и дрѣбно при **Българската банка за Международна Търговия** — Дупнишки клонъ.

ИЗЪ СЕЛСКИЯ ЖИВОТЪ

с. Гюргево

Пишатъ ни съ дата 3/1 т. г. Г-нъ Редакторе

Въ помѣстената дописка отъ нашето село въ вашия вѣстникъ има да заява слѣдното: много отдавна се води споръ по тая воденична вада и когато поканихме Братя Джокани да се спогодимъ въ отговоръ на нашата покана ний бѣхме нападнати отъ послѣднитѣ, като се стрѣля върху насъ, но за щастие не бѣхме за сѣгнати. Обезоржихме ги и оржието прѣдадохме на властта. Кой сж виновници — нападнати и нападатели ще има да чуемъ отъ почитаемия сждъ, който е компетентенъ въ случая.

Янаки Цѣневъ.

с. Стобъ

Въ селото отъ една година насамъ сжществува кооперативно потребително дружество „Подкрѣпа“ съ 110 чл. — и 70,000 лв. капиталъ. Ако се присѣдини дружеството къмъ нѣкоя централа ще може да живѣе и за напредъ, но ако не направи това непременно ще загине.

с. Бобошево

Отъ нѣколко дни се разиграва нѣкаква история за събиране на крупни суми отъ извѣстни лица. Ще слѣдимъ какъвъ край ще вземе.

гражданинъ не се безпокой отъ тѣзи облагания, а да чака края имъ, безъ да се адресира съ молба до съвѣта, та да не става името ни прѣдметъ на подигравки, а слѣдъ това като му се съобщи налога, ако не е доволенъ да го обжалва прѣдъ Върховния административенъ сждъ.

Партийни и Дружествени

Радикалска сбирка. На 26-и м. м. радикалитѣ имаха въ партийния си клубъ околийска сбирка за избиране на околийско бюро. Сбирката бѣ открита съ рѣчь върху положението отъ радикала Ал. Богдановъ. Даденъ е отчетъ за състоянието на партията въ града и околията взети сж били нѣкой и други партийни рѣшения и е избрано околийско бюро. Сбирката бѣ много добръ посѣтена отъ делегати и гости отъ околията.

Демократическо събрание Въ недѣля на 9 того прѣди обѣдъ въ народното казино г-нъ Андрей Ляпчевъ, бившъ министъръ, ще държи рѣчь върху „Политическото и народно-стопанско положение на България. Желателно е всѣки гражданинъ, който се интересува отъ политическия ни животъ да посѣти това събрание. Свѣтлината и само свѣтлината ще ни искара на правия пѣтъ.

На 2-и януари т. г. въ локала на Дупнишкото Израилско самообразователно дружество „Създание“ 2 часа слѣдъ пладнѣ се държа рефератъ отъ Л. Конортовъ на тема „Изъ еврейската литература“. Референчика направи единъ краткъ прѣгледъ на еврейската литература, като се спрѣ най-вече на новата т. е. отъ възраждането на еврейската литература, до днешната. Реферата бѣ много добръ посѣтенъ. Той трая около 2 часа включително и критиката.

Ако искате

здрави, хубави и на износни цѣни обуша, зарж. чайте ги само при

Яко Ю. Таджеръ

подъ магазинъ „Берлинъ“

държа единъ день и една нощъ. Азъ ще му дамъ дрѣшка отъ синя коприна, герданче отъ перли. Тя не спомена нищо отъ онова, което ѝ довърши Забулонъ, защото се страхуваше отъ гнѣва на баща си. Обаче, тя заблѣза, че Забуда изглежда смаяна въ отблѣска на голѣмата радостъ и тя запита: Защо си толкова весела?

— Азъ съмъ весела, княгино Лилитъ, защото ти обичашъ моето дѣте.

— Гдѣ е твоя мжжъ?, запита Лилитъ наново.

Забуда се колебаеше прѣди да отговори.

— Азъ мисля, че той е въ планината, заедно съ стадото.

Пунъ скри дѣтето подъ жаловѣтъ си и и двѣтѣ заедно се върнаха въ двореца, тѣкмо когато кърваво червеното слънце залѣзваше надъ Иерусалимъ.

Когато Лилитъ се отзова въ стаята тя взе дѣтето на колѣнетѣ си и го облѣче въ скъпи свѣтли дрешки, до като Хоазелъ усмихнатъ разглеждаше дългитѣ о б е ц и на младата княгина.

Но Пунъ, която бѣше въ сѣ с ѣ д н а т а стая се впусна бърже вжтрѣ и каза треперяща: кралътъ иде!

Лилитъ едва има врѣме да скрие дѣтето въ една кошница, когато нейниятъ баща влѣзе се бавни твърди стѣпки съ прикривенъ грѣбъ, съ кървави очи въ збито лице. Той запита дъщеря си:

— Отъ гдѣ дойде сега?

— Отъ Иерихонъ, излѣга тя треперяща.

Но като издигна невиннитѣ си очи къмъ краля той отстѣпи и пошепна:

О! Колко прилича на нея.

Въ сжщата минута се зачу единъ слабъ пискъ отъ кошницата.

— Ще млъкнешъ ли? Расърди се Лилитъ, като изпѣди котката отъ килима.

Тогава каза тя на Ирода. Царю мой и татко, вие изглеждате опечаленъ. Да ви изпѣя ли една пѣсень?

И тя взе малката си арфа и започна една пѣсень за розитѣ и любовта.

Обаче кралътъ пошухна: О! „този гласъ“! И той избѣга отъ стаята, като прѣслѣдванъ отъ фантоми, защото му се стори, че слуша гласа на кралицата Мариямъ.

Слѣдъ малко врѣме Лилитъ отиде въ градината и видѣ, че стариятъ Забулонъ плачеше.

— Какво те опечалява толкова, Забулонъ? запита тя съсрадателно.

— Ти знаешъ, защо княгино? Азъ плача, защото краля иска да убие Месия.

— Но ако дѣтето наистина е Месия, възрази Лилитъ, нали челоуѣцитѣ не ще бждатъ въ състояние да му направятъ зло?

— Пророцитѣ сж ни учили, че Божието желание е, да се помогне на Месия. Княгино, ти си добра и съсрадателна... не би ли могла да прѣдупрѣдишъ родителитѣ на дѣтето?

— Но гдѣ да ги намѣра?

— Попитай Витлеемскитѣ хора.

— На менъ ли се пада, запита Лилитъ,

да спася оновова, който нѣкога ще свали баща ми отъ трона, и по чиято вина азъ ще се скитамъ, като просякина по улицитѣ!

— Тия врѣмена сж още далечъ, отговори Забулонъ и Месия тогава ще бжде достатъчно могъщъ да стане царъ, безъ да направи зло нѣкому.

— Но той дѣйствително ли е Месия?

— Безъ съмнѣние, успокой я Забулонъ, защото той е роденъ въ Витлаемъ, точно въ часътъ, който е прѣдсказанъ отъ пророцитѣ, и мждрецитѣ сж видѣли неговата звѣзда.

— Той трѣбва да е красивъ? Зап и т а мечтателно малката принцеса:

Писано е, че той ще бжде най-красивото между всичкитѣ човѣшки дѣца.

— Азъ искамъ да го видя, рѣши се Лилитъ.

Нощта настѣпи. Лилитъ се обви въ черни покривки. Нейнитѣ златни шевици, перлови гердани, обещитѣ и диядемата, блѣщѣха прѣзъ тия покривки, подобно на звѣздитѣ на небето така, че княгината изглеждаше, като образътъ на нощта, защото такова значение има името Л и л и т ъ — на старо-еврейски.

Тя се промъкна, придружена отъ Пунъ, тайно отъ двореца, и изъ пѣтя мислѣше:

„Азъ ще кажа на баща си, че съмъ открила скривалището на Месия, и като обещание за това, той трѣбва да ми подари живота на дѣтето. То ще бжде възпитано въ двореца и по такъвъ начинъ, не може да ни направи никакво зло. Ако той е дѣйствително Месия, той не ще ни изключи отъ своята мисъ.“